

חירח הנעלם

"מה מಡיג אותך כל כר, סנאי?" שאל הדביבון "מה קרה לך?"
"האם לא שמת לב?" שאל הסנאי "הירח מתחיל להעלם. אנו צריכים לאגור את כל המזון לפני שייהי מאוחר".

הסנאי היה מבוהל.
הוא לא אכל.
הוא לא ישן.
הוא רק דאג ודאג.

בלילה הבא החיות הביטו שוב על הירח.
"האם הוא באמת נעשה קטן יותר?" שאל
הצבי.
"איןני יודע" ענה הדביבון.

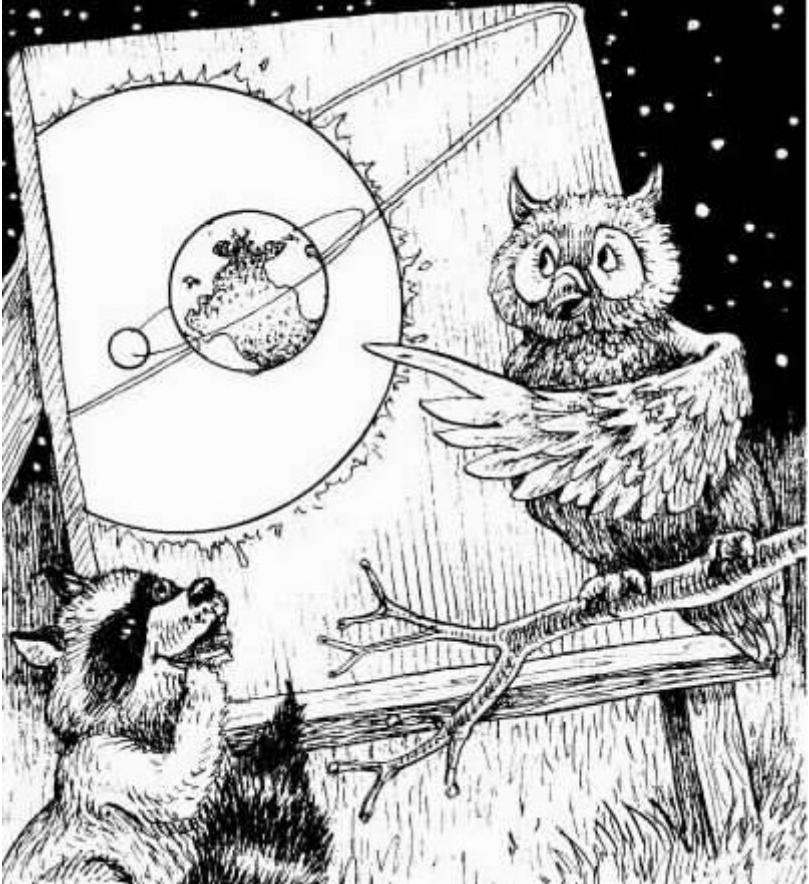
הדביבון והצבי הביטו על הירח. "אכן
הירח מתחיל להעלם" אמר הדביבון.
"כן" אמר הסנאי "הוא קטן יותר מאשר
אמש. רק חכה, מחר הוא יהיה עוד יותר
קטן".

"מה הדיבורים על הירח שנעלם?" שאל
עכבר השדה.
"הבט!" הסנאן הצביע על הירח. רק
שלושהربעים ממנה נשארו בשמיים.
"הוא באממת מתחיל להעלם" הודה עכבר
השדה.

אר אחרי כמהليلות היה כבר ברור.
הירח היה באממת קטן יותר.
"הסנאן צודק" אמר הדביבון "הירח
מתחילה להעלם".

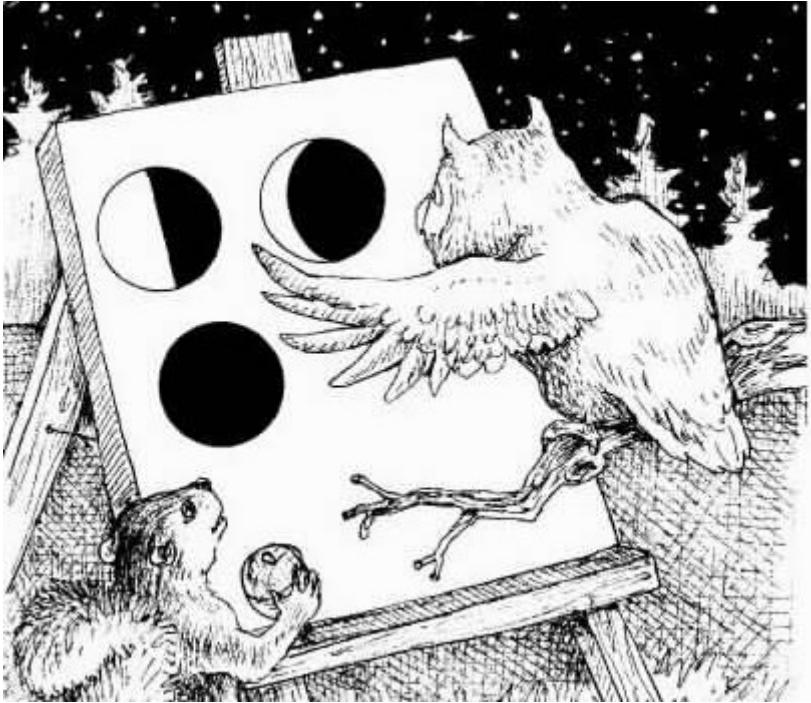
"אתם צריכים לדעת שני דברים" אמר האוֹח "ראשית, שהירח לא זורח בעצמו. זו המשמש שמאירה אותו. שנית, הירח לא יושב בשמים באותו המקום תמיד. הוא נע סביבה כדור הארץ".

עברו כמה לילות ומהירח נשאר רק חצי. כל החיות פחדו שהוא יעלם לנצח בקרוב.

ובאמת. אחרי שבועיים הפחד שלם התגשם. הירח נעלם. הם רצו כולם אל האוח החכם לספר לו על קר.

"אתם סתם טיפשיים" אמר האוֹח "בוואו, תתאספו כאן ואני אתן לכם שעור על הירח".

והאוח המשיך להסביר שלפעמים רואים רק חצי מהצד המואר של הירח. "זה נקרא 'ירח חצי-מלא'." ולפעמים רואים את כל הצד המואר. זה נקרא 'ירח מלא'. ולפעמים לא רואים את הצד המואר בכלל, כמו עכשו. רואים רק את הצד החשוך. זה נקרא 'ירח חדש'.

"כן, ועוד דבר אחד" אמר האוח "הירח הוא כמו כדור. השמש יכולה להאיר רק על צד אחד של הירח, וכשהירח נע סביב כדור הארץ אתם רואים רק את הצד שהשמש מאירה".

ובאמת, ימים אחדים אחרי השיעור של האוח, כשהחיות שחקו בשדה, הסנאי הרים את ראשו וראה שבב קטן של אור. "האוח צדק!" קרא הסנאי "הירח חוזר!"

"אבל אל דאגה. הירח לא נעלם" אמר האוח החכם "עוד מעט אחרי הירח החדש תתחילו לראות קטע קטן של הצד המואר".

המשך התחילו להרגיש קצת יותר בטוחות אחרי שהם שמעו את ההסביר.

הירח נעשה כל לילה גדול יותר ויותר
ובסוף נעשה מלא לגמרי.
לכבוד הירח המלא החיות ערכו נשף
גדול!